

Radomil Hradil: Několik poznámek k inkarnaci Ahrimana

Následující text se zabývá budoucí inkarnací Ahrimana, jak o ní hovořil Rudolf Steiner, a otázkami, které jsou s ní spojeny, především zcela konkrétními dopady na nás, lidi žijící v první třetině jednadvacátého století. Tento text není určen čtenářům, kteří nemají povědomí o trvalé existenci Krista a zejména pak o existenci a působení Antikrista – lidem, kteří jejich přítomnou existenci odmítají, případně se, ať už z jakéhokoli důvodu, odmítají možným příchodem Antikrista zabývat. Je naopak určen všem, kdo se na tento příchod chtějí připravit, protože chtějí předejít tomu, aby je zastihl nepřipravené. Znamenalo by to totiž, že by pak nejspíš nebyli schopni splnit úkoly, před něž je tato událost světového vývoje postaví.

Dříve než se však budeme věnovat vlastnímu tématu tohoto textu, očekávanému Ahrimanovu příchodu, obraťme na chvíli pozornost ke Kristu: pohlédněme ke světlu, abychom pak mohli pohlédnout do temnot.

Zmrtvýchvstání listopadového impulsu

Bernard Lievegoed v knize Konat dobro (k vydání v roce 2022 připravuje nakladatelství Franesa) upozorňuje na rytmus 33,3 roku. Proč právě 33 a jedna třetina roku? Je to doba, po kterou působil Kristus na Zemi, lépe řečeno po níž – od Vánoc roku 1 před Kristem do Velikonoc roku 34 – žil Ježíš Nazaretský, v jehož těle pak poslední 3,3 roku (od Epifanie 6. ledna roku 31 do Velikonoc roku 34) přebýval a působil vtělený Kristus. Jestliže ostatní rytmy – rytmus dne a noci, rytmus ročních dob – jsou dány pohybem kosmických těles, pak tento rytmus vepsal do kosmu přímo Kristus, a tento rytmus se tudíž „uplatňuje pokaždé, je-li daný impuls spojen s vývojovými silami Krista, působícími v lidstvu“ (Lievegoed). Impuls, který je spojen s „vývojovými silami Krista“, tak po 33,3 letech zažívá jakési zmrtvýchvstání: byl udělen, postupně slábl, zdánlivě se vytratil a přestal viditelně působit, odumřel, aby náhle po uplynutí třiceti tří a jedné třetiny roku vyšlehl novou silou, znovuzrozený.

Impulzem, který byl podle mého vnímání zcela jednoznačně spojen s „vývojovými silami Krista“, byl impuls listopadu 1989. Kdo ho sám v sobě prožil a tehdejšího dění se aktivně účastnil, tento můj vjem nejspíš potvrdí: Byl to mohutný impuls lidského bratrství, svobody, lásky k bližnímu, odpovědnosti jedince. Byl to impuls osvobození se z područí, z poručnictví státu ovládaného ideologií, jež je ve své podstatě antikristovská. Kdo byl v těch dnech na náměstích (samozřejmě nebyl-li tam „pracovně“ jako příslušník sil ministerstva vnitra...), kdo tam šel o své vůli, ten prožíval, jaké to je, když jeho vůli prostoupí vůle Kristova. (Blíže viz mou knihu 17. listopad '89 – co se stalo na Národní, Franesa 2019.)

Dnes se po tomto impulsu slehla zem, zmizel ze světa. V březnu 2023, v předvelikonoční době, uplyne od listopadu 1989 právě 33,3 roku; zmrtvýchvstání tohoto impulsu je nejen možné, ale i zákonitě nutné. Půjde jen o to, zda tu budou duše schopné vnímat ho – duše, které v sobě vytvoří prostor, udělají mu místo. Budou-li tu, bude možné, aby tento impuls s novou silou vplynul do života společnosti a proměnil ho. Zbývá nám jeden celý a jedna třetina roku...

Vtělení Ahrimana – na konci, nebo na začátku 3. tisíciletí?

Lucifer a Ahriman představují extremity zla. Rovnováhu mezi nimi udržuje Kristus. Na přelomu věků spojil Kristus jako vznešená duchovní bytost Slunce svůj osud se Zemí a 3,3 roku přebýval v lidském těle, v těle Ježíše Nazaretského, než byl ukřižován a poté vstal z mrtvých. Také Lucifer vstoupil do vývoje Země a lidstva přímou inkarnací či inkorporací v lidském těle, a to tři tisíce let před Kristem, na počátku třetího předkřesťanského tisíciletí. Rovnováha světového vývoje si žádá, aby následovalo vtělení Ahrimanovo, což ovšem znamená jeho nebývale zesílené působení v pozemských záležitostech lidstva. Rudolf Steiner se o tomto blížícím se vtělení Ahrimana v lidském těle několikrát zmínil –

podrobný přehled těchto zmínek lze najít v textu Terryho Boardmana „Inkarnace Ahrimana – kdy a kde?“ (ve slovenském překladu zde: <https://www.antropozofia.sk/?p=1652>).

Rudolf Steiner nejprve (27. října 1919) uvedl obecně třetí tisíciletí, načež zdůraznil časové rozpětí šesti tisíc let, kdy na jednom pólu stojí vtělení Lucifera, uprostřed vtělení Krista a na druhém pólu vtělení Ahrimana. Člověk by si tedy mohl představovat časovou osu symetricky rozdělenou po třech tisících letech, a Ahrimanovu inkarnaci by logicky očekával až na samém konci třetího tisíciletí. Avšak s touto pozemskou logikou musíme být opatrní.

Prvního listopadu 1919 totiž Steiner termín Ahrimanovy inkarnace formuloval takto: Ke skutečnému vtělení Ahrimana dojde na Západě „ehe auch nur ein Teil des dritten Jahrtausends der nachchristlichen Zeit abgelaufen sein wird“, tedy „dříve než uplyne byť i jen část třetího tisíciletí křesťanské éry“. To by poukazovalo spíše na začátek třetího tisíciletí, tedy na dobu, v níž žijeme. Zmíněná časová osa by v tom případě byla asymetrická a vypadala by tak, že oba představitelé sil zla, Lucifer i Ahriman, by se vtělili, respektive by usilovali o vtělení na začátku „svého“ třetího tisíciletí, Lucifer před Kristem, Ahriman po Kristu. Jak říkám, s pozemskou logikou musíme být opatrní, neboť ta je často příliš mechanická; představa tohoto asymetrického vtělení má podle mého názoru své opodstatnění.

Otázka letopočtu a vesmírných rytmtů

Bernard Lievegoed dovozuje, že je-li Ahrimanovým číslem číslo 666, pak dobou jeho zesíleného působení jsou roky 666, 1332 (2×666), 1998 (3×666) a pak 2664 (4×666) po Kristu. To by podle něj byl „regulérní“ termín Ahrimanovy inkarnace, avšak Ahriman – podle jednoho sdělení Rudolfa Steinera – učiní vše pro to, aby se mohl inkarnovat již v 21. století. Lievegoed (†1992) nakonec dospívá k závěru, že se Ahriman pokusí inkarnovat již na přelomu 20. a 21. století; zda se mu to podaří, bude podle něj záležet na tom, „jestli tu bude dostatek lidí, kteří dokáží zastávat michaelský duchovní postoj“. „V každém případě“ – uzavírá Lievegoed – „bude Ahrimanovo působení okolo přelomu století obzvlášť velké a silné. – Budeme nuceni mu čelit!“

Bylo na přelomu století Ahrimanovo působení skutečně „obzvlášť velké a silné“? Troufám si tvrdit, že v porovnání s tím, co se děje nyní, v letech 2020 a 2021, rozhodně ne (ještě se k současnému Ahrimanovu působení dostaneme)! Co to tedy znamená? Jak si to vysvětlit?

Zcela jinak se nám vše bude jevit, vezmeme-li vážně skutečnost, na niž upozorňuje současný německý antroposof Steffen Hartmann v knize Michaelské proroctví Rudolfa Steinera a roky 2012 až 2033 (vydala Franesa v roce 2021): Rudolf Steiner vydal v roce 1912 kalendář, který nadepsal: „1879 po zrodu I-CH“, to znamená, že počítal o 33 roků méně, než je oficiální letopočet. Proč?

Jestliže přijmeme fakt, že tříleté působení Krista v lidském těle a zejména pak jeho zmrtvýchvstání a následné spojení s bytostí Země a s celým lidstvem bylo naprosto zásadní, jedinečnou a přelomovou událostí ve vývoji Země a lidstva (hypomochlion, tedy opěrný bod celého vývoje), pak skutečně není nejmenší důvod počítat nový, křesťanský letopočet od okamžiku narození Ježíše Nazaretského, ale jsou zde všechny důvody pro to, aby tento letopočet začal o 33 let později, v roce, kdy byl ukřižován Kristus a kdy vstal z mrtvých!

Budeme-li vycházet z toho, že pro vesmírné dění je rozhodující tento okamžik a od něj se také odvíjejí vývojové rytmy, budeme nuceni připočítat oněch 33 let ke všem dosavadním letopočtům. Čísla 666, 1332 a 1998 se tak posouvají na letopočty 699, 1365 a 2031! Jestliže jsme tedy na konci 20. století, v roce 1998, nezaznamenali žádné obzvlášť markantní působení Ahrimana, zato ho zaznamenáváme nyní v míře dříve nepředstavitelné, lze to vysvětlit tím, že skutečným (z vesmírného hlediska) rokem 1998 (3×666) bude teprve rok 2031!

Očekávaný termín Ahrimanova vtělení

Jak dnes na očekávanou inkarnaci Ahrimana pohlízejí někteří anthroposofové? Domnívají se, že k narození, případně početí člověka, do něhož se Ahriman inkorporuje (tak jako se Kristus při křtu v Jordánu inkorporoval v tělech Ježíše Nazaretského, poté co tato těla opustilo Ježíšovo vlastní zarathuštrovské Já) došlo během zatmění Slunce 11. srpna 1999; pokud by šlo o početí, následovalo by narození tohoto člověka v květnu roku 2000 (viz zmíněný článek Terryho Boardmana). Buďto v srpnu roku 2020, nebo v květnu roku 2021 pak tento člověk završil třetí sedmiletí svého života, čímž se plně vtělilo jeho Já a začala finální fáze přípravy na Ahrimanova inkorporaci. K té by mělo dojít, jakmile tento člověk dosáhne věku 30 let, tj. v srpnu 2029, nebo v květnu 2030. Tato inkorporace by pak měla trvat tři roky, do roku 2032 nebo 2033. Pro valnou část z nás to bude doba, kterou zažijeme ještě ve svém nynějším vtělení – a budeme tedy muset této situaci čelit. Co od ní můžeme očekávat a jak se na ni můžeme připravit? – to budou stěžejní otázky pro další léta našeho života.

Fenomenologie roků 2020 a 2021

Zkusme se nyní na celou záležitost podívat z druhé strany, tj. ze strany fenoménů patrných ve světovém dění v tomto a uplynulém roce (2020 a 2021). Čeho jsme byli svědky a účastníky? V únoru 2020 začaly z Číny přicházet zprávy o nebezpečném infekčním onemocnění způsobovaném koronavirem a v březnu již začaly evropské země – Česká republika mezi prvními – přijímat opatření omezující dlouho nevídaným způsobem svobody svých občanů. Jedno nařízení stíhalo druhé, byl vyhlášen nouzový stav, drasticky omezen vzájemný styk lidí, vyhlášovány postupně různé uzávěrky a lockdowny. Mnohá z vyhlášených opatření se ukázala být v rozporu se základními zákonnými normami, s ústavami jednotlivých států a s Listinou práv a svobod, což ale nebránilo vládám v jejich prosazování a zostřování. Mezi většinou populace se rychle šířila panická hrůza z nákazy a smrti, tedy ze ztráty fyzického těla, přičemž média tuto hrůzu usilovně rozdmýchávala.

Mimochodem, předehtu, či snad generální zkoušku současného covidového dění jsme zažili již v roce 2009 s „pandemií“ takzvané prasečí chřipky. Byla to bublina nafukující se stejně závratnou rychlostí, za stejně hysterické asistence médií jako nyní, včetně chystaných drakonických opatření vlád, tato bublina však náhle splaskla, když se ukázalo, že činovníci WHO, kteří „pandemii“ neoprávněně vyhlásili, byli přímo napojeni na výrobce vakcín a na jejich prosperitě také náležitě hmotně zainteresováni (více jsem o tom napsal v doslovu ke druhému vydání knihy Lidstvo na rozcestí, Fabula 2010, kterou nyní jako e-knihu vydává Franesa).

V roce 2021 vyústila restriktivní opatření vlád v tlak na očkování proti nemoci covid-19, přičemž se tento tlak v průběhu druhé poloviny roku stále zvyšoval a neočkovaní občané začali být různým způsobem ostrakizováni. Než si přehledně shrneme vládní opatření, která zasáhla prakticky do všech oblastí našeho života, a podíváme se na jejich signaturu, musíme se krátce věnovat otázce lidského zdraví a nemoci, zejména pak imunity.

Bytostné články a zdraví člověka v době pandemie

Lidská bytost sestává v současné fázi vývoje člověka z fyzického těla, těla éterného (oživujícího), těla astrálního a Já jakožto vlastní individuality. V pozemském člověku se vtěluje jen část Já; druhá část, vyšší Já, zůstává součástí duchovních světů. Nejvyšší Já mají všichni lidé společně a je jím Kristus.

O udržování životních funkcí se stará éterné (vitální) tělo, které si lze představit jako vodní proudy neviditelně omývající a prostupující fyzické, hmotné tělo (které by jinak bylo mrtvolou); je v neustálém rytmickém pohybu, tak jako voda. Astrální tělo má kvalitu živlu vzduchu a světla, ovšem v nadsmyslovém provedení. Je to naše vejitá aura proměnlivých barev a světelných kvalit. Odráží se v ní naše emoce, myšlenky a volní impulzy. Já má potom charakter ohně; je to jiskra či plamen, bod vyzařování, které prostupuje všechna tři nižší těla.

Éterné tělo zajišťuje zdraví organismu. Samotná imunita, odolnost je ovšem věcí Já, jeho síly vyzařování. Ta je tím větší, čím více je vtělené Já propojeno s vyšším Já a konečkonců s Kristem.

A nyní se podívejme, co se dělo a děje od začátku pandemie:

Jako první se začal šířit strach. Strach je negativní emoce, která se rozlévá astrálním tělem a znečišťuje ho, snižuje jeho světelnou intenzitu a zatemňuje jeho barevnost. Důsledkem je to, že se astrální tělo stává méně propustné pro vyzařující sílu Já, která tím může hůře pronikat do nižších článků lidské bytosti. Druhým důsledkem je, že zatemnění astrálního těla se přenáší na éterné tělo, kde způsobuje zpomalení jeho rytmických proudů. Éterné tělo těžkne a „leniví“. Nemůže již tak dobře oživovat ustavičně umírající fyzické tělo.

Vlády nařídily nošení roušek a později respirátorů. Vzduch, který lidé s nosem a ústy zakrytými rouškou vdechují, je ovšem z nezanedbatelné části vzduch, který právě vydechli. Není živý a čerstvý, má vyšší obsah CO₂ a nižší obsah kyslíku, který je nositelem života pro éterné tělo. Celý organismus je navíc inkrustován uhlíkem – je ahrimanizován. Po ahrimanizaci astrálního těla strachem následuje přímá ahrimanizace éterného těla uhlíkem.

Vlády vzaly jednotlivcům značnou část kompetencí v rozhodování o vlastním životě, uzurpovaly si právo rozhodovat o lidech a zbavily je vlastní odpovědnosti; vyžadují poslušnost, povolnost, poddajnost. Nežádoucí a postihovaný je vlastní úsudek a vlastní rozhodnutí. Zakázaly lidem sociální kontakty, účast na živé kultuře, účast na bohoslužbách, účast na živém vzdělávání, a zasadily tím tvrdou ránu přímo lidskému Já. Významně omezily možnost lidského Já realizovat vlastní intence, čímž dlouhodobě omezují nejen možnost, ale i schopnost. Tím slábne síla vyzařování Já a také jeho napojení na vyšší a nejvyšší Já. Oslabení všech tří úrovní vede samozřejmě také ke snížení imunity a zhoršení fyzického zdraví lidí.

Zásady prevence

Z uvedených skutečností vyplývá rovněž prevence onemocnění takzvanými infekčními nemocemi:

Posilování éterného těla zdravým a rytmickým způsobem života včetně stravy, dostatkem spánku, vystříháním se jeho oslabování chemickými látkami, exhalacemi, elektromagnetickým polem.

Projasňování astrálního těla láskou, která je pravým protikladem strachu, vstřícností a obětavostí.

V oblasti Já je to pěstování morálnosti, neboť duchovní světy jsou světy morálními. Pěstovat sejetí s Kristem.

Vakcinace a lidská imunita

K otázce očkování lze říci následující: Imunita je výsostně vnitřní záležitostí, je působením síly vyzařování Já ze středu do okruhu. Skutečnou imunitu lze pěstovat jen upevnováním, zintenzivňováním této síly Já, síly Krista. Očkování je pokusem vytvořit imunitu zvenčí a dalším a dalším očkováním ji udržovat. Z dlouhodobého hlediska je to ovšem pokus marný, navíc devastující skutečnou, totiž vnitřní imunitu. Vakcíny jsou produktem high-tech laboratoří a lze říci, že jde o pokus nahradit sílu Krista silou Ahrimanovou. (Aby nedošlo k nedorozumění, hovořím nyní speciálně o vakcínách proti nemoci covid-19.) Zvýšené srážení krve, k němuž po momentálně prováděné vakcinaci zřejmě dochází, svědčí o tom, že tyto vakcíny způsobují ahrimanizaci krve, té krve, která má být

vyšostným sídlem a působištěm Krista v nás.

Lze tedy říci, že vakcinace proti nemoci covid-19 je přímým atakem lidského Já a Krista v člověku, což je ovšem pochopitelné v kontextu připravované Ahrimanovy inkarnace. (Volím co nejjasnější formulace, i když je mi jasné, že tím mohu vzbudit nevoli stoupenců či bagatelizátorů nebo relativizátorů vakcinace a jejich účinků. Nelze však již chodit kolem horké kaše a je třeba říci věci jednoznačně.) Co tedy vidíme s ohledem na Ahrimanovu inkarnaci?

Ahrimanská signatura současných jevů

Sledujeme-li fenomenologii světového dění za poslední dva roky, vidíme nebývalé zesílení tendencí, které můžeme bez většího váhání označit za antikristovské a speciálně ahrimanské:

státy zbavují své občany rozhodovací pravomoci a oslabují jejich Já;

lidé si zakrývají tvář a ztrácejí vlastní identitu;

jsou nuceni omezovat vzájemný styk, společné činnosti, dokonce se jeden druhého bojí a spatřují v druhém smrtelné nebezpečí;

vzájemný styk lidí se přesouvá do online prostředí, což znamená, že místo Krista mezi dva lidi vstupuje Ahriman;

síla Já je přímo oslabována aplikací vakcín, které chtějí nahradit vnitřní imunitu „ochranou“ organismu zvenčí, laboratorně vyvinutou a vyrobenou látkou.

I kdybychom tedy nic nevěděli o chystané inkarnaci Ahrimana, o čísle 666 a předpokládaných letopočtech, museli bychom již jen čistě na základě pozorování jevů dospět k závěru, že se něco děje, něco se chystá, a že to něco má přímou souvislost se silami označovanými v antroposofii za ahrimanské, přičemž je zřejmé, že tyto síly jsou v přímém antagonismu vůči Kristu. – To byl také důvod, proč jsem v loňském roce v textech publikovaných v knize 12 covidových tezí (Fransa 2021) označil rok 2020 za rok Ahrimanův, aniž bych v té době měl povědomí o tom, jak tento rok souvisí s připravovanou inkarnací Ahrimana.

Z tohoto pohledu lze oprávněně říci: Ano, světové jevy ukazují, že nastíněné úvahy o inkarnaci Ahrimana, chystané na dobu v blízké budoucnosti, mají své opodstatnění a nelze nad nimi mávnout rukou jako nad čirými spekulacemi.

Je-li tomu tak, stojíme před otázkou, co můžeme od Ahrimanovy inkarnace očekávat a jak jí můžeme čelit.

Ahrimanova příprava na inkarnaci

Zjevná je jedna věc: Ahriman připravuje svůj příchod tím, že se velmi vehementně pustil do oslabování lidských Já, čímž se snaží:

lidi oddělit od jejich vyššího Já a od Krista;

oddělit je jednoho od druhého a dostat do vzájemné izolace, posílené i vzájemnou nedůvěrou, nevraživostí a nenávisí;

učinit je popovlnými, poslušnými a ovladatelnými.

Vidíme, jak úspěšně vstupuje do nevědomí lidí a ovládá je, vyvolává strach, obrací lidi proti sobě navzájem. Proč to ale dělá, jaký tím sleduje cíl? Proč chce lidi ovládat? K čemu je bude potřebovat? Jak

si lze představit dobu, kdy bude inkarnován na Zemi v lidském těle, a jak si lze konkrétně představit jeho působení?

Ahrimanovým ideálem je lidský robot, automat zbavený vlastní vůle, vlastních intencí, jednající vypočitatelně, plánovaně, programovatelně. Nejde jen o to každého kontrolovat, sledovat, vše o něm vědět, zvenčí omezovat rámeček jeho svobodného (a tím nevypočitatelného) jednání, zvenčí ho „gleichšaltovat“, unifikovat, ale jde o to zmocnit se jej zevnitř, jeho myšlení i vůle. Ahriman chce, aby člověk sám chtěl to, co chce on. Chce ho zbavit jeho pravého Já a sám se tímto Já stát. Lidé v moci Ahrimanově nemají jednat v jeho zájmu z donucení, ale o „své“ vůli, která bude ovšem jeho vůlí. „Ahriman říká: Buď vůle má! – Kristus čeká, až ty řekneš: Buď vůle Tvá!“ (Lidé mezi Kristem a Ahrimanem XIII, in: 12 covidových tezí, str. 54.)

Stále však zůstává nezodpovězena otázka proč. Proč chce Ahriman lidi ovládat? K čemu je chce použít? K čemu je bude potřebovat? Je samotné ovládnutí lidí jeho cílem, anebo jen prostředkem k dosažení jiného cíle? Je jeho cílem zničit svobodu a lásku? Zabránit uskutečnění těchto dvou kvalit skrze člověka ve vývoji vesmíru?

A pak je zde otázka, co proti tomu můžeme dělat a jaký z toho pro nás plyne úkol.

Úkoly po přicházející době

Z toho, co bylo uvedeno, je zřejmé, že naším úkolem je v tuto chvíli posilovat své Já a své spojení s Kristem. Do jaké míry může současné očkování oslabit naše Já, bude zřejmé i z toho, jak velký tlak bude vyvíjen na to, aby se nechal naočkovat každý. Čím větší bude tento tlak, tím větší hrozbu pro Ahrimanovy plány bude zřejmě představovat každý nenačkovaný člověk. Ahriman se bude snažit dosáhnout ahrimanizace lidské krve očkováním tím více, čím větší vyřazení individuálního Já bude toto očkování znamenat a čím větším ohrožením by pro něj byla neahrimanizovaná lidská krev, přístupná působení Krista. Jinými slovy, podle síly tlaku, který na nás budou vlády vyvíjet, abychom se nechali očkovat, poznáme, nakolik je pro Ahrimana toto opatření důležité k dosažení jeho cílů, ergo jak velké oslabení Já očkování přinese – a také jak důležité bude tlaku na očkování nepodlehnutí!

Lidé s neahrimanizovanou krví budou zřejmě vystaveni velkému nátlaku, na druhé straně budou mít významné úkoly, které mohou spočívat v tom, aby v kritických letech pomáhali svým bližním, kteří sami nebudou schopni Ahrimanovu působení odolat, a to i přesto, že se tito bližní budou podílet na útlaku těch neahrimanizovaných. Neočkovaní budou v situaci, kdy budou vystaveni nenávisti a šikaně ze strany očkovaných, a přesto bude jejich úkolem očkovaným ze všech sil a všemi prostředky pomáhat, jak jim to ostatně bude velet Kristus působící v jejich neahrimanizované krvi.

Christianizace vlastního Já

To, co zde píšu, je snahou připravit se na dobu, která přijde, na její úskalí i úkoly. Světové dění ukazuje silný nástup Ahrimana. Zároveň i různé úvahy poukazují na zvýšenou možnost jeho blízké inkarnace, nejspíše kolem roku 2030, s tím, že tato inkarnace se nyní připravuje. Cílem tohoto Ahrimanova „opatření“ bude ovládnutí lidí, k tomu ovšem potřebuje oslabit jejich Já, jejich sounáležitost i jejich spjatost s Kristem, jejich vnímavost vůči Kristu. Odolat bude možné jen tehdy, udrží-li si člověk své Já. Proti ahrimanizaci je třeba postavit „christianizaci“ sebe sama. Ve velikonočním období roku 2023 dojde zákonitě k zmrtvýchvstání impulzu listopadu '89, který je impulzem kristovským, totiž impulzem svobody a lásky – to bude významná příležitost k tomu, abychom napomohli rozliti světla do šířící se temnoty a tím poněkud zkřížili Ahrimanovy plány a maličko mu do nich „hodili vidle“... Bude na nás, zda a jak tuto příležitost, kterou nám nabízejí dobré duchovní bytosti, necháme protéci mezi

prsty, nebo se jí naopak chopíme a využijeme ji ku prospěchu lidstva.

Tento text je míněn jako podnět k přemýšlení i diskusi a je pouhým pokusem nastínit charakter této a nejbližší příští doby.

Druhá adventní neděle, 5. prosince 2021